

ARBETARMAKT

Nyhetsbrev nr 287, 7 december 2008

www.arbetarmakt.com

Arbetarmakt, svensk sektion av

Salem 2008: Grovt övergrepp från polisen mot demonstrationsfriheten

Polisen satte in kraftresurser och förvägrade antifascister rätten att demonstrera mot nazistmarschen i Salem. Sammanlagt förhindrades kanske så många som 500 demonstranter från att överhuvudtaget delta i den tillståndgivna manifestation som Nätverket mot Rasism (NMR) organiserade i Salem Centrum. Läs Revolutions rapport från gårdagen.

Varje år anordnar det nazistiska nätverket Info-14 en så kallad sorgemarsch i Salem. Man påstår då att det handlar om att hylla minnet av den unge nazisten Daniel Wretström, som dödades i ett ungdomsbråk år 2000, och för att protestera mot s.k. "svenskfientligt" våld. Nazisterna utnyttjar detta för att bygga sin terrorrörelse och rekrytera bland dem som sväljer deras propaganda. De försöker göra gatuvåld mellan ungdomar till en rasfråga, för att på så sätt rekrytera till en rörelse som syftar till just att skapa raskrig.

Nazisternas demonstration i Salem försvarades i sedvanlig anda av en massiv polisnärvaro. I år togs dock ytterligare ett repressivt steg när man förhindrade Nätverket mot Rasism (NMR) från att genomföra sin planerade demonstration – genom att bryta det löfte som givits dagen innan om en demonstrationsrutt. Detta är en upptrappning från polisen som stötts av de borgerliga politiker i Salems kommun – vilka på DN:s debattsida argumenterat för att inskränka demonstrationsfriheten. Det fick effekt – men det drabbade enbart dem som kommit till Salem för att protestera mot nazisterna. Samtidigt som omkring 500 antifascister samlats i Salem stoppade polisen upp emot 300 kamrater på Rönninge station. Samtidigt stoppades buss- och tåg med antifascister. Tillresta demonstranter från Norge och Danmark omhändertogs och utvisades i stora grupper. Sammanlagt uppskattas omkring 500 ha hindrats från att utöva de demokratiska rättigheter som arbetarrörelsen tillkämpat sig historiskt.

Den värsta repressionen riktades mot dem som hade fastnat vid Rönninge station. När dessa omkring 300 försökte blockera perrongen i protest mot polisens mycket tydliga övergrepp utsattes de för batongslag och pepparsprej. Många pressades med våld in i ett tåg som sedan kördes till Sollentuna. Polisen hävdade samtidigt att ingen hade tvingats in i tåget, en lögn som avslöjades bland annat genom bilder i TV. Vi vill uttrycka vår solidaritet med dem som utsattes vid stationen, och i synnerhet med dem som misshandlats av polis och omhändertagits.

När de 500 som hade lyckats ta sig till samlingen vid Salem C blivit varse att kamraterna på Rönninge station hade förvägrats sin demonstrationsrätt – och blivit utsatta för omfattande repression – beslöt Nätverkets demonstrationsledning att de samlade antifascisterna skulle tåga till

Rönninge station i protest. Så mycket tågande blev det emellertid inte; snuten organiserade en massiv avspärrning på vägen genom centrumet efter bara ett par hundra meter. Där blev vi stående och det beslöts att vi skulle blockera vägen.

En del av de tilltänkta talarna fanns på plats, och de protesterande bjöds under ett par timmar på politiska tal och musik. Under hela tillställningen informerades demonstranter om händelseutvecklingen och polisvåldet. Polisens roll fördömdes av talare efter talare. Här följer en kort sammanfattning av talens innehåll (vi kan inte göra alla tal rättvisa i och med att vi inte spelade in dem):

Anarkafeministerna från det kvinnoseparatistiska blocket talade om behovet av att förbinda kampen mot patriarkalt förtryck med den antirasistiska kampen, och framhöll bl.a. fascismens kvinnofientliga karaktär.

En aktivist från Ingen Människa Är Illegal talade om det omfattande förtrycket av flyktingar, om misstroendeförklarandet av flyktingars berättelser och erfarenheter, och om behovet av att föra en internationalistisk kamp i en kapitalistisk värld där tillgången till mänskliga rättigheter är beroende av medborgarskapet, knutet till de borgerliga nationalstaterna.

Revolutions talare pekade på att extremhögerens internationella framgångar måste förstås som en del av kapitalisternas offensiv mot arbetarklassen, en offensiv som antar en aggressivare karaktär i och med den ekonomiska krisen. Talaren argumenterade också för behovet av att kämpa för ett revolutionärt socialistiskt alternativ och uppmanade till organisering för att bygga den antirasistiska rörelsen med revolutionära metoder.

En talare från Revolutionära Fronten fördömde i hårda ordalag polisens agerande mot hennes kamrater och uppmanade till kamp för att stoppa nazistmarschen. En kamrat i Ungsocialisterna berättade också om polisens brutalitet vid Rönninge station, efter att denne lyckligtvis undgått arrestering.

Sammantaget var stämningen upprörd, och när NMR:s konferencier drog igång slagord som "Dagens polis skyddar morgondagens Hitler", höjdes decibelnivån ordentligt. Samtidigt höll sig demonstranter lugna och konfronterade inte den massiva polisavspärrning som omgärdade de församlade. Vi var i ett uppenbart underläge i och med uppslitningen och den massiva polisnärvaron. Vid kl. 15, då NMR:s tillståndsgivna manifestation var slut, beslöt sig ledning för att förklara manifestationen/blockaden för upplöst, men manade samtidigt alla samlade att stanna kvar i Salem och visa civilkurage (efter att ha informerat om den massiva polisnärvaron).

Sammanfattningsvis var detta en mycket svår dag för den antirasistiska rörelsen. Polisens angrepp på våra möjligheter att ordna en samlad stark demonstration innebar att Nätverket fick improvisera sig fram. Revolution och

Arbetarmakt anser att Nätverkets ledning i denna situation gjorde det bästa utifrån situationen. Det goda samarbetet i denna ledning, mellan aktivister från olika organisationer (däribland vår), och beslutsamheten hos dessa kamrater att göra det absolut bästa utifrån situationens förutsättningar, ledde till kloka beslut som gav oss alla en anledning att känna stolthet över vår gemensamma förmåga. Det bådär gott inför framtiden.

Det var dock inte alla som följde med för att tåga mot Rönninge. Kvar vid uppsamlingsplatsen ett par hundra meter bort stod Rättvisepartiet Socialisternas medlemmar, som bestämt sig att inte demonstrera utan att stanna kvar vid uppsamlingsplatsen. Under uppsamlingen delade de dessutom ut flygblad som manade folk till just detta, trots att det gick helt i strid med vad ledningen för Nätverket beslutat. RS hade så vitt vi vet inte informerat någon av de andra kamraterna i Nätverket om denna manöver på förhand, eller tagit upp det till debatt. Med tanke på den lilla skara som stannade kvar på den bistra uppsamlingsplatsen hade detta agerande uppenbarligen liten effekt på de aktivister som står utanför Rättvisepartiets partidisciplin. I slutändan bevisade NMR:s ledning – genom att genomföra en trots förhållandena lyckad protest vid Salem Centrum – att RS gjorde fel. Om de istället accepterat majoritetens vilja och fortsatt ta sitt ansvar som en del av demonstrationsledningen hade de kunnat bidra till att det blivit ännu bättre, med ännu fler deltagare!

Om nazisternas samling ska vi inte säga mycket. Men deras antal fortsätter att minska. I år samlade dem enligt *Expo* knappt 700, och det var därmed det lägsta antalet för nazisterna hittills. Nazisternas marsch har för varje år som gått samlat färre och färre deltagare – ”svansen” av oorganiserade blir mindre, och kvar står den öppna, nazistiska kärnan. Under nazistmarschen syntes aktivister från Stoppa Nazismen – Aktivt Ickevåld (SNAIV), som modigt höll upp plakat med påminnelser om människor som mördats av den svenska nazirörelsen genom åren. Även om vi invänder mot den form av pacifism som SNAIV förespråkar som metod för att bygga rörelsen så var det uppenbarligen en lyckad protest, som också fick en del uppmärksamhet i media.

Under dagen samlades också aktivister från LO, Ung Vänster, SSU med flera reformistiska organisationer till en fredlig protest inne i Stockholm. Denna ”breda” protest, som försöker samla folk mot fascismen på basis av ett moraliskt fördömande av nazism i allmänhet, var alltså återigen mycket mindre än Nätverkets protest i det mycket mer svåråtkomliga Salem. 100–150 deltagare har rapporterats. Vi vill återigen beklaga att den reformistiska rörelsen valde denna väg. Med deras stöd skulle protesterna i Salem kunna bli ännu större och det skulle bli svårare för polisen att inskränka demonstrationsrätten. Enskilda aktivister från Ung Vänster och SSU fanns med största säkerhet med i Salem. De borde ifrågasätta hur deras ledning resonerar, och hur man bäst tar kampen mot fascismen.

Vi i Revolution och Arbetarmakt delar så klart andra demonstranternas frustration och ilska över polisens övergrepp på våra rättigheter och möjligheter att protestera mot nazisterna. Men vi känner oss samtidigt stärkta – vi gjorde tillsammans med andra kamrater i NMR vad vi kunde för att göra det bästa av situationen. Nu måste ilskan omsättas i fortsatt kamp. Nätverket har redan skickat ut pressmeddelanden mot polisens övergrepp. Nu

följer utvärdering och diskussion om framtiden. Kampanjen inför Salem 2008 var mycket bra i många avseenden. Vi har varit en vagel i ögat på nazisterna, stuckit upp hakan och, viktigt, kommit ut mer bland arbetare och ungdomar i och med mer av utåtriktade torgmöten, skolbesök, med mera. Vi måste nu fortsätta att fördjupa samarbetet för att fortsätta bygga rörelsen inför kommande slag.

Kampen fortsätter – fascismen ska krossas!

Arbetarmakt och REVOLUTION i Salem 2008: Bygg en antikapitalistisk massrörelse mot fascisterna!

Flygblad som spreds i Salem 6 december 2008

Föregående helgs attacker och attentat mot antifascister i Stockholm visade återigen att de fascistiska grupperna utgör ett konkret hot mot alla som motsätter sig deras dagordning.

Samtidigt fortsätter borgaralliansens regering sin politik i de rikas intresse, allt medan den ekonomiska krisen slår mot alla arbetares intressen. Denna situation av kris och ökade klyftor gör nazisterna till ett mycket farligare hot. Det är just då som de har chansen att växa utöver de smågrupper de har varit hittills. Att det finns en rasistisk opinion att fänga upp visas också av Sverigedemokraternas ökade popularitet. Detta rasistiska parti riskerar att komma in i riksdagen nästa val. Det är i den situationen som nazisterna planerar sin årliga marsch i Salem.

Fascismen försvarar kapitalismen

Det nazistiska hotet kan inte ses som isolerat från andra frågor. Givetvis är det helt legitimt att demonstrera mot dem just för att man hatar nazister, men arbetarrörelsen måste se saken i sitt sammanhang. Fascister och nazister av olika slag slår oftast vakt om det privata ägandet, liksom andra saker som tillhör den konservativa ideologin. Det finns dock delar av rörelsen som pratar om revolution, socialism, och kapitalismens avskaffande. Oavsett vilken antikapitalistisk retorik de ibland kan slänga sig med, så tar de avstånd från klasskampen, till förmån för ”nationen” alternativt ”rasen”. I det nutida samhället är dock nationerna uppdelade i klasser, och under kapitalismen är det borgarklassens, kapitalisternas intressen som styr. Detta betyder att avståndstagande från klasskamp bara innebär att kapitalisterna får fortsätta styra – helt oavsett vilka illusioner om ”nationen” som enskilda nazister kan ha. Allt tal om nationell gemenskap innebär därför att splittra arbetarklassen efter nationella och etniska linjer – något som försvagar vår kamp, vilket bara kapitalisterna tjänar på.

Antifascism – klasskamp!

Alla socialister, alla klassmedvetna arbetare och alla radikala antifascister måste därför se hur frågorna hänger ihop. Vi kan inte nöja oss med att bemöta nazisternas gift med vaga – om än aldrig så sympatiska – idéer om alla människors lika värde. Gentemot nazisternas försök att splittra arbetarna måste vi ställa en enad arbetarklass beredd att kämpa för sina intressen. Gentemot deras försök att skylla krisen och alla andra problem på invandrare (alt. judar/muslimer/landsförrädare) måste vi visa var problemen verkligen ligger – i systemet med ett fåtal rika direktörer som styr samhället efter sitt eget intresse och skiter i oss andra, hos högerpolitiken och hela det kapitalistiska systemet.

Det är inte "invandrarna" som lägger ner skolor, stänger fabriker och ger högar av miljarder till bankerna. I Sverige tas dessa beslut oftast av svenskar – och framför allt tas de av högerpolitiker, kapitalister och direktörer. De vill att arbetarklassen ska betala för krisen som de rika själva har skapat. Genom att splittra arbetarna, förneka klasskampen och angripa alla radikala och socialistiska krafter hjälper nazisterna därför direktörerna och borgarna – helt oavsett om de själva inser det eller inte.

Ingen plattform åt fascister

Socialister kan inte se det som någon demokratisk rättighet för fascister att demonstrera. Demokratiska rättigheter befinner sig inte i de högre teoretiska sfärerna, utan alltid i ett verkligt sammanhang. När utrymmet för dem ökar minskar med nödvändighet alla progressiva krafters utrymme. Att tillåta fascister att växa innebär att låta dem bygga en terrorrörelse, riktad direkt mot alla socialister, invandrare, homosexuella – mot alla som inte stöder fascisterna. Om de tillåts demonstrera och dominera gatorna kan de växa och dra till sig oorganiserade individer som lockas av den kraft de uppvisar. Om de däremot körs bort med bryska medel varhelst de försöker visa sig kommer de kanske att behålla sina mest fanatiska element, men någon massrörelse kommer de inte att kunna bli.

Mindre grupper av kampvilliga antifascister kan spela en roll i vissa situationer, som att driva fascistiska smågrupper på flykten, och att tillrättavisa enskilda nazistiska våldsvärkare. De kan dock inte besegra en större nazistisk rörelse – speciellt som man för att stoppa en nazidemonstration måste vara beredd att konfrontera inte bara nazisterna, utan även slutet, som har som uppgift att låta nassarna marschera. För att kunna göra det måste vi vara många fler än vad vi är idag.

För en militant massrörelse

Här måste vi betona att vi inte kan nöja oss med reformisternas passiva syn på en massrörelse som en opinionsyttring. Vårt mål är att bygga en kamprörelse – en militant massrörelse, som kan försvara sina möten och demonstrationer mot alla angrepp. Mer än så – vi måste kunna ta till offensiven och stoppa nazisterna varhelst de samlas. När vi har våldsbenägna nazister emot oss räcker det inte bara att ha demonstrationsvakter med uppgift att få tåget att gå i hyfsat välordnad led, vi behöver demonstrationsvakter som kan slå tillbaka alla attacker, med uppbackning av hela demonstrationen! Det är här som militanta smågrupper kan spela sin viktigaste roll. Enskilda sammandrabbningar med smågrupper av nazister i all ära – det vore löjligt att förneka att dessa kommer att inträffa och kan spela en viktig roll – men det är som förkämpar för en massrörelse som drar in vanliga arbetare av alla slag som försvarsgrupper kan spela en avgörande roll.

Organisera självförsvar!

Det är verkligen på tiden att arbetarrörelsen och vänstern börjar diskutera dessa frågor. Nazisterna har hittills begränsat sig till att attackera mindre möten och demonstrationer – även om detta inbegriper angrepp på SAC, Ung vänster och protesterande hyresgäster. Men ju större naziströrelsen blir, desto större mål kan den anfalla. För enskilda aktivister är nazisterna redan nu ett dödligt hot. Att börja organisera självförsvar är också påkallat i och med polisens våld, och den ökade benägenheten från statens väpnade arm att ta till våldsanvändning mot radikala arbetare, såsom i fallen med angreppen på syndikalister när dessa använt konfliktåtgärder.

Bygg rörelsen!

Arbetarmakt och REVOLUTION har sedan en tid arbetat aktivt tillsammans med andra antifascistiska grupper inom Nätverket Mot Rasism (NMR). NMR är ett socialistiskt nätverk som inte bara slår mot det fascistiska hotet, utan även tar ställning mot kapitalism och för socialism. Vårt arbete i NMR är inriktat på att bidra till att skapa förutsättningarna för en massrörelse mot fascism och högerans angrepp. Vi vill förbättra samarbetet mellan grupperna genom att utveckla våra organisatoriska strukturer. Vi vill bidra till att organisera upp lokala antifascistiska och antiborgerliga aktionskommittéer för att bygga rötter i arbetarområdena, och för att bygga en rörelse som kan driva kampen på flera fronter. Vi verkar för ett massinriktat politiskt arbete som syftar till att pressa och avslöja de reformistiska ledare (socialdemokratin, vänsterpartiet) som idag säljer ut arbetarklassens intressen och som intar en pacifistisk, konfliktundvikande hållning mot nazisterna. Genom att ställa krav på dessa och uppmana dem att delta i kampen samtidigt som vi själva bygger ett alternativ, kan vi avslöja deras otillräckliga roll inför bredare grupper inom arbetarklassen. Detta är vår nuvarande strategi för att här och nu sammanföra byggandet av den antifascistiska rörelsen med kampen för en militant och revolutionär massrörelse mot fascism och kapitalism.

Vi uppmanar alla som vill verka för detta mål och som sympatiserar med våra åsikter att ansluta sig till någon av våra organisationer, och överhuvudtaget till långsiktig organisering i kampen för socialism.

REVOLUTION
Arbetarmakt

Flera hundra antifascister protesterade mot nazisterna 30 november i Stockholm

Medlem i REVOLUTION om dagarnas nazistiska våld och den antifascistiska reaktionen.

Nazistiska angrepp på antirasister under helgen

Under helgen fick vi åter bevis för den fara som den nazistiska rörelsen utgör, och vad konsekvenserna blir när dessa får ta gatorna i besittning. Under lördagen, efter Nätverket Mot Rasisms torgmöte, anföll ett trettiotal nazister med koppling till Info14 en grupp på omkring 5 antirasister, varav två misshandlades. Nikolaj Cyon, medlem i Rättvisepartiet Socialisterna, fick ta emot flera slag och sparkar mot ansiktet. När han låg på marken hoppade nazister på hans huvud i vad som var ett rent mordförsök. Bara ren tur gjorde att Nikolaj inte skadade sig allvarligt. Även den andra antirasisten klarade sig även hon utan allvarligare skador trots brutaliteten i övergreppet, som var lika omfattande som det som drabbade Nikolaj.

Attentatet mot Cyklopen

Senare på kvällen brände nazisterna ned aktivitetshuset Cyklopen, där NMR anordnat antirasistiska stödkaféer under november månad. Cyklopen brann ned till grunden. Även om nazistiska Info14 inte öppet tar på sig ansvaret för attentatet så talar deras egen rapportering, liksom diskussionerna på nazistiska internetforum, sitt tydliga språk.

Attentat igen: försök till mordbrand mot fackligt aktiva

Under måndagskvällen trappades våldet upp ytterligare. Då angrep vad som med all sannolikhet var en grupp nazister två fackligt aktiva syndikalister i dessas hem. En av dem är styrelseledamot i Stockholms LS. Efter att ha

fyllt hallen med bensin med hjälp av en slang som stoppades genom brevinkastet tände de på, trots att syndikalisterna upplyste attentatsmännen om att det fanns barn i lägenheten. När elden sedan snabbt spred sig lyckades de båda, efter att ha påkallat en grannes uppmärksamhet, med att fira ned dottern nedför balkongen och sedan sig själva. Se SAC:s eget uttalande om händelsen här.

Antifascistiska krafter protesterade under söndagen

REVOLUTION och Arbetarmakt var själva aktiva under helgen. Vi deltog dels i lördagens torgmöte med NMR, och sedan i den protest som ordnades under söndagen på Sergelarkaden. Under denna slöt över 400 personer upp för att protestera mot det nazistiska våldet och mot nazistiska Folkfrontens marsch genom Stockholm. Protesten omvandlades sedan till en demonstration som tågade ned på Hamngatan med målet att komma så nära nazisterna som möjligt för att kunna bua ut och häckla dem. Det lyckades. Nästan.

Olyckligt nog upplöstes demonstrationen efter att en grupp anarkister tagit ett eget initiativ till en rusning som ledde till förvirring och uppsplittring. Detta vittnar om anarkismens problem: Här ställde man i praktiken den egna lilla gruppens intressen över kollektivets, vilket i sig speglar hur anarkismen tenderar att ställa individens handlingsfrihet över kollektivets. Den slutsats vi drar: vi behöver mer av samarbete och gemensamt agerande där alla grupper tar sitt ansvar för det man gemensamt kommit överens om.

Nazister i numerärt underläge

Med detta sagt var det i sig en framgång att de antifascistiska krafterna lyckades mobilisera mångdubbelt fler än den demonstration som ordnades av det parti som tidigare kallade sig Nationalsocialistisk Front, Sveriges idag största nazistiska organisation. Nazisterna var mellan 50 och 100 enligt alla tillförlitligare uppgifter, inlämnade av våra egna spanare. Det betyder att antifascister var mer än fyra gånger så många. Även i Lund gick många ut på gatorna. Där samlades över 1 500 för att protestera mot Folkfrontens försök att fira 30 november. De nazister som demonstrerade var bara ett hundratal, och fick skyddas av polisen. En film inifrån nazisternas tåg vittnar om den tryckta stämningen i deras led som antifascisterna lyckades uppbåda.

Sammantaget, trots angreppen, vittnar kampviljan i den antirasistiska rörelsen om att det finns mycket att fortsätta bygga vidare på. Kapitalismens kris, som polariserar klassmotsättningarna i hela Europa när fascismen. Den kommande tiden kommer antifascistiskt arbete att vara en nyckelfråga för revolutionära krafter som vill gå på offensiven. Det är en ifråkomlig kamp som handlar om ett självförsvar för socialismen.

ALLA TILL SALEM!

Avslutningsvis uppmanar REVOLUTION alla progressiva krafter att samlas till en kraftfull protest mot nazism och högerpolitik i Salem – nu på lördag den 6 december, kl.12 i Salem Centrum.

Vi uppmanar i synnerhet arbetare att ställa krav på sina ledare att agera. Bara arbetarrörelsen kan i slutändan, genom militanta massaktioner som blockerar nazisternas demonstrationer, bjuda det motstånd som behövs för att krossa fascismen. Bara arbetarrörelsen har den kollektiva styrkan som krävs för att ta striden mot det kapitalistiska system som göder brunskjortornas rörelse.

No pasaran – inga fascister på våra gator!

www.revolution.se